

Sipos Gábor amatőr fafaragó

Sipos Gábor 12 évesen hurkapálca doboz készítéssel kezdte az alkotást Veres Géza tanár úr iskolai foglalkozásán. Az első próbálkozások óta pedig rengeteg más használati és dísz tárgy – például bölcső, sakkfigurák, fűszertartó – öltött formát a fafaragó kezei között. Persze ehhez jócskán köze van az időközben megszerzett asztalos végzettségnek is. De Sipos Gábornak van emellett restaurátori képzettsége is, és egy időben a népművészeti alkotótáboroknak is rendszeres résztvevője volt. Zsúriztetni azonban nem viszi a munkáit, hiszen nincs egyetlen irányzat, amely meghatározná az alkotásait, inkább a saját elképzeléseit igyekszik megvalósítani, és ehhez az őt ért hatásokat mind-mind felhasználja. Sokat bújt a témában könyveket, munkáin érezni a táborokban megtanultak és restaurátorként is számos forma, motívum megült a gondolataiban és jelent meg alkotásaiban. A saját elképzelést azonban gyakran felülírja a fa. A fát pedig tisztelni kell, mert az még a megmunkálás előtt tudja, hogy mit akar. Sipos Gábor szavaiból kitűnik, hogy erős érzelmi szálak kötik az alkotásaihoz, és ezt ő sem tagadja. Ennek ellenére sokat elajándékozott már közülük, vagy el is adott, de azért mégis csak nehezen válik meg tőlük. Kedvence egy vadcseresznyefából készült szimbolikus virág. Első önálló kiállítása 2012-ben volt a Keresztély Gyula Városi Könyvtárban Bátaszéken, melynek nagy sikere volt.

„Nem szabad túlharsogni a fát” – vallja dr. Bánszky Pál gondolatát Sipos Gábor bátaszéki fafaragó. Minden fiatalnak példa értékű lehet az, ahogyan Gábor magát képezve, fejlesztve olyan tudás birtokába jutott, amellyel szemet gyönyörködtető alkotásokat hozott létre. A fa iránt való szeretete, tisztelete mutatkozik meg munkáiban. Bátaszék amatőr művészei között méltán helye van.

